

* * *

Сині-сині гори,
ніби крила синього птаха...
Чи були ми раніше щасливими –
на цій землі, під цим небом?
Завжди щось ламається,
щось псується,
і тільки годинник з боєм
на стіні дідусевої хати
залишається таким,
як і раніше.
А ми прокидаємося,
де сині-сині гори,
та вже немає синього птаха.

* * *

Там, де по пояс полини,
Вже лине пісня,
І повертаються з війни
Зірки воскреслі.

Вже повертаються хати,
Лелеки, люди,
Їм здичавілі самоти
Стискали груди.

Вже повертаються... Тікай
Північний враже.
Нічне намисто відгорить,
Зорю розв'яже.

Не спи, співай, моя душе!
Червлене сонце
На поміч світу вируша,
Де жах, як стронцій